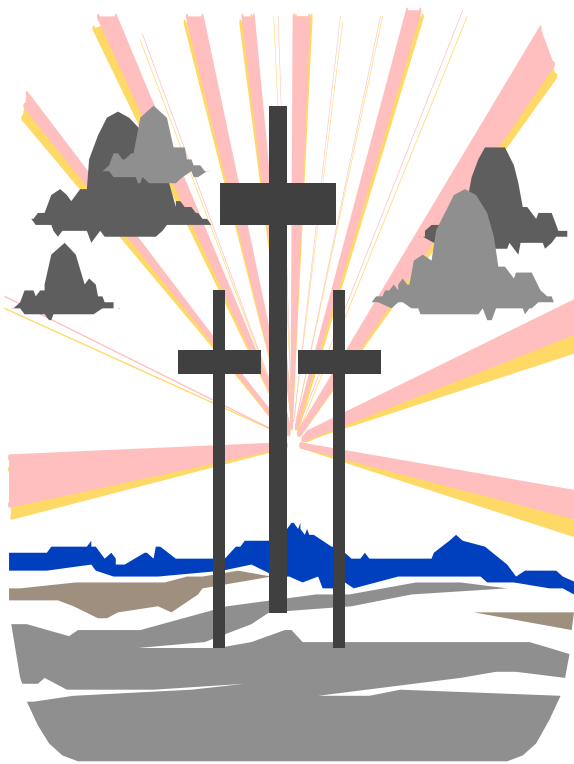

Από τα πάθη στην Ανάσταση

Το βιβλίο αυτό ανήκει στον/στην

Σχολική χρονιά: 2019-2020

Ιωάννα Ποταμίτου

Η Ανάσταση του Λαζάρου

Στη Βηθανία ,μια μικρή πόλη της Παλαιστίνης ζούσε ένας φίλος του Χριστού, ο Λάζαρος. Είχε δύο αδερφές τη Μάρθα και τη Μαρία.

Κάποτε ο Λάζαρος αρρώστησε βαριά. Οι δύο αδερφές ειδοποίησαν το Χριστό να πάει στη Βηθανία να γιατρέψει το φίλο του. Ο Χριστός βρισκόταν στα Ιεροσόλυμα.

Ο Ιησούς είπε στους μαθητές του:

-Ο φίλος μου ο Λάζαρος κοιμήθηκε. Πάμε να τον ξυπνήσω.

Οι μαθητές του απάντησαν:

-Αν κοιμήθηκε, Κύριε, θα ξυπνήσει μόνος του.

Επειδή ο Χριστός κατάλαβε ότι οι μαθητές Του δεν κατάλαβαν τι τους είπε, πρόσθεσε:

-Ο Λάζαρος πέθανε. Πάμε κοντά του.

Όταν έφτασε ο Χριστός στη Βηθανία, ο Λάζαρος είχε πεθάνει και τον είχαν θάψει. Οι αδερφές του Λαζάρου, η Μαρία και η Μάρθα, όταν είδαν το Χριστό, άρχισαν να κλαίνε. Η Μάρθα Του είπε:

-Κύριε, αν ήσουν εδώ, ο αδερφός μου δε θα πέθαινε.

Και ο Χριστός απάντησε:

-Εγώ είμαι η Ανάσταση και η Ζωή. Όποιος πιστεύει σε μένα, ακόμα κι αν πεθάνει, θα ζήσει. Το πιστεύεις αυτό;

-Ναι, Κύριε, απάντησε η Μάρθα.

Ο Χριστός πήρε τους μαθητές του και πήγε στον τάφο του Λαζάρου. Τον ακολουθούσαν οι αδερφές του Λαζάρου και συγγενείς. Ο Κύριος διέταξε να σηκώσουν την πλάκα του τάφου. Ύψωσε τα μάτια Του στο Θεό, προσευχήθηκε και φώναξε δυνατά στο νεκρό:

-Λάζαρε, δέυρο έξω (δηλαδή «Λάζαρε, έλα έξω»)

Ο Λάζαρος ανασηκώθηκε, άνοιξε τα μάτια του και ζωντάνεψε! Σηκώθηκε και βγήκε έξω! Ο Λάζαρος αναστήθηκε!

Η Μαρία, η Μάρθα και οι συγγενείς έκλαιγαν από τη χαρά τους.

Ακόμη και εκείνοι που δεν πίστευαν, πίστεψαν στον Κύριο. Το θαύμα της ανάστασης του Λαζάρου, η εκκλησία μας το γιορτάζει την παραμονή (Σάββατο) της Κυριακής των Βαΐων.

Άσκηση:

Ψάχνω στο πιο κάτω κρυπτόλεξο τις λέξεις που λείπουν από τις προτάσεις και έπειτα συμπληρώνω τις προτάσεις.

A	K	Λ	Λ	Δ	Υ	Λ	Ε	N	Ψ
Σ	M	A	Θ	H	T	E	Σ	B	T
Σ	N	Z	Λ	Ξ	Φ	Ω	B	H	Δ
T	H	A	Δ	Γ	N	Σ	K	Θ	Z
M	A	P	Θ	A	Π	O	P	A	Λ
A	Σ	O	Δ	Γ	A	N	Ω	N	M
P	O	Σ	Σ	I	Λ	Ψ	Σ	I	Λ
I	K	M	O	E	A	Ξ	Σ	A	O
A	N	Δ	I	B	I	O	Φ	N	I
P	B	A	N	A	Σ	T	A	Σ	H
A	B	K	T	M	T	Ω	I	P	Θ
Λ	Δ	N	Λ	P	I	N	E	B	O
Σ	I	N	Ω	T	N	O	H	B	O
Σ	Ω	Ξ	M	T	H	T	M	Λ	T

Ο Λάζαρος καταγόταν από τη _____.

Ο Χριστός πήγε στη Βηθανία με τους _____ Του.

Ο Χριστός ανάστησε το φίλο Του, το _____.

Η Βηθανία είναι μια μικρή πόλη της _____.

Οι αδερφές του Λαζάρου ήταν η _____ και η _____.

Το Σάββατο του Λαζάρου γιορτάζουμε την _____ του Λαζάρου.

Η είσοδος του Χριστού στα Ιεροσόλυμα

Η προδοσία του Ιούδα

Μετά την ανάσταση του Λαζάρου, ο Κύριος ξεκίνησε για τα Ιεροσόλυμα. Εκεί θα περνούσε την Εβραϊκή γιορτή του Πάσχα. Ο Χριστός ξεκίνησε από τη Βηθανία με τους μαθητές Του με τα πόδια. Περνώντας από ένα χωριό, είπε στους μαθητές Του: «Να πάτε στο απέναντι χωριό. Στην είσοδο του θα βρείτε ένα γαϊδουράκι δεμένο, που στη ράχη του δεν κάθισε ακόμα κανένας. Να το λύσετε και να το φέρετε. Σε όποιον ρωτήσει, να του πείτε πως ο Κύριος το χρειάζεται». Έτσι και έγινε. Ο Ιησούς κάθισε στο γαϊδουράκι και ξεκίνησαν.

Ο κόσμος είχε ακούσει για τα πολλά θαύματα του Ιησού και με τον καιρό η πίστη του σε Αυτόν μεγάλωνε. Όταν έμαθαν ότι θα ερχόταν στα Ιεροσόλυμα σκέφτηκαν να Του ετοιμάσουν μια θαυματική υποδοχή. Όταν ο Χριστός μπήκε στα Ιεροσόλυμα, πάνω στο γαϊδουράκι Του, ο κόσμος Τον ζητωκραύγαζε ως Βασιλέα. Πολλοί έστρωναν τα ρούχα τους, για να περάσει. Άλλοι έκοβαν κλαδιά ελιάς και φοινικιάς, τα κουνούσαν θριαμβευτικά και φώναζαν: «Ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου», δηλ. «Δόξα σε σένα που έρχεσαι από το Θεό».

Ο Χριστός περνούσε μέσα από το πλήθος, τους κοίταζε όλους και τους χαμογελούσε με απέραντη γλυκύτητα. Τέλος, με τη συνοδεία του έφτασε μέχρι το Ναό. Εκεί είδε κάτι που τον στενοχώρησε και τον θύμωσε πολύ. Ο Ναός ήταν γεμάτος με εμπόρους που διαλαλούσαν τηνπραμάτεια τους. Ο Χριστός τους έδιωξε αμέσως φωνάζοντας: «Αυτό είναι το σπίτι του πατέρα μου. Εσείς τι το καταντήσατε; Βγείτε όλοι έξω».

Αυτό που έκανε ο Χριστός δεν άρεσε στους άρχοντες του τόπου. Ενώ όλοι πανηγύριζαν, οι Γραμματείς και οι Φαρισαίοι παρακολουθούσαν με μίσος. Έτσι μια μέρα μαζεύτηκαν όλοι στο μέγαρο του Αρχιερέα Καϊάφα. Χωρίς πολλές συζητήσεις αποφάσισαν να συλληφθεί ο Ιησούς και να θανατωθεί. Όλα έπρεπε να γίνουν κρυφά και γρήγορα χωρίς να καταλάβει ο κόσμος τι γίνεται και να ξεσηκωθεί. Η μόνη δυσκολία ήταν το πού θα έβρισκαν το Χριστό, γιατί κάθε βράδυ έφευγε από την Ιερουσαλήμ.

Τότε ένας από τους δώδεκα μαθητές του Χριστού, ο Ιούδας ο Ισκαριώτης ήρθε ακάλεστος στο συμβούλιο και είπε: «Ξέρω γιατί συνεδριάζετε. Τι μου δίνετε για να σας οδηγήσω σε αυτόν;» «Θα έχεις τριάντα αργύρια», του είπε ο Καϊάφας. Ο φιλάργυρος μαθητής έφυγε, περιμένοντας την ευκαιρία να προδώσει το δάσκαλο Του.

Άσκηση:

Γράφω τι θα μπορούσε να έλεγε ο κόσμος στο Χριστό, όταν Τον υποδέχτηκε με χαρά!

Ο Μυστικός Δείπνος

Πλησίαζε το Εβραϊκό Πάσχα. Ήταν Πέμπτη. Ο Χριστός ήθελε να φάει για τελευταία φορά με τους μαθητές του. Είπε στους μαθητές του όσα θα πάθαινε σε λίγες μέρες και όλοι στεναχωρήθηκαν πολύ. Πήγαν σε ένα σπίτι και ο Ιωάννης και ο Πέτρος ετοίμασαν το τραπέζι.

Πριν από το δείπνο, ο Χριστός πήρε μια λεκάνη με νερό και έπλυνε τα πόδια των μαθητών του. Εκείνοι παραξενεμένοι άρχισαν να τον κοιτάνε. Τότε ο Χριστός είπε: «Αν εγώ που με λέτε Δάσκαλο και Κύριο, σας έπλυνα τα πόδια και εσείς το ίδιο πρέπει να κάνετε ο ένας στον άλλο».

Μετά κάθισαν όλοι για να φάνε. Ο Χριστός είπε με πολλή συγκίνηση: «Απόψε ένας από εσάς θα με προδώσει». Οι μαθητές ταραχτήκαν και κοιτούσαν ο ένας τον άλλο. «Μήπως είμαι εγώ Κύριε;» ρώτησε ο Ιωάννης. «Είναι αυτός που θα δώσω ένα βρεγμένο κομμάτι ψωμί στο πιάτο του», είπε ο Κύριος. Αμέσως πήρε ένα κομμάτι ψωμί. Το βούτηξε στο ζουμί και το έδωσε στον Ιούδα. Του είπε: «Ό,τι έχεις να κάνεις, να το κάνεις γρήγορα» Ο Ιούδας έφυγε αμέσως.

Ο Χριστός πήρε το ψωμί, το ευλόγησε και το μοίρασε στους μαθητές του λέγοντας: «Λάβετε φάγετε τούτο είναι το σώμα μου». Μετά πήρε το κρασί, το ευλόγησε και έδωσε σε όλους να πουν λέγοντας: «Πιείτε από αυτό όλο. Τούτο είναι το αίμα μου».

Στη συνέχεια, συμβούλευσε τους μαθητές του να είναι αγαπημένοι και αφού έψαλλαν ύμνους προς το Θεό, βγήκαν έξω και ξεκίνησαν για τον κήπο της Γεσθημανή.

- Ποιο μεγάλο μυστήριο μας δίδαξε ο Χριστός κατά τη διάρκεια του Μυστικού Δείπνου;

- Γιατί ο Χριστός έπλυνε τα πόδια των μαθητών του; Τι ήθελε να μας διδάξει με αυτό;

Η σύλληψη του Χριστού στον κήπο της Γεσθημανή

Μετά το Μυστικό Δείπνο, ο Χριστός μαζί με τους έντεκα μαθητές του πήγαν στον κήπο της Γεσθημανής, για να προσευχηθεί. Αφού πήρε μαζί του τον Πέτρο, τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη προχώρησε μέσα στον καταπράσινο ελαιώνα και τους είπε: «Η ψυχή μου είναι γεμάτη από λύπη. Μείνετε εδώ και αγρυπνήστε μαζί μου». Έπειτα προχώρησε πιο πέρα. Έπεσε με το πρόσωπο στη γη και προσευχόταν λέγοντας: «Πατέρα μου αν γίνεται ας μην πιω αυτό το πικρό ποτήριο του μαρτυρίου... Όμως ας γίνει το θέλημα σου». Σαν υιός του Θεού γνώριζε ότι έπρεπε να θυσιαστεί. Σαν άνθρωπος όμως πώς να υποφέρει το φρικτό αυτό μαρτύριο;

Δύο φορές πήγε στους μαθητές του και τους βρήκε κοιμισμένους. Έφευγε για να συνεχίσει την προσευχή. «Πατέρα μου παρέδωσα το λόγο μου στους μαθητές που μου έδωσες. Τώρα που έρχομαι σε Εσένα, αγίασε τους και φώτισε τους να συνεχίσουν το έργο μου»

Η προσευχή του Ιησού γινόταν όλο και πιο θερμή. Τότε ο ουράνιος πατέρας Του έστειλε έναν άγγελο και Του έδωσε δύναμη και κουράγιο.

Με γαληνεμένη ψυχή επέστρεψε στους μαθητές του. Τους ξύπνησε και τους είπε: «Κοιμάστε και αναπαύεστε! Σηκωθείτε... Να έρχεται εκείνος που θα με προδώσει.» Πραγματικά φάνηκαν άνθρωποι να πλησιάζουν. Ήταν Ρωμαίοι στρατιώτες που τους συνόδευε ο Ιούδας. Πλησίασαν τον Ιησού και ο Ιούδας τον φίλησε και του είπε: «Χαίρε Δάσκαλε». Ο Ιησούς δεν ξεχώριζε εύκολα από τους μαθητές του ως προς την εμφάνιση και το φιλί ήταν σημάδι, για να τον αναγνωρίσουν οι στρατιώτες. Ο Χριστός του είπε: «Ιούδα, με φίλημα προδίνεις τον Υιό του Ανθρώπου;» Οι στρατιώτες έπιασαν τον Ιησού, τον έδεσαν και τον οδήγησαν στο δικαστήριο.

Η δίκη του Ιησού

Ο δικαστής ήταν ο Αρχιερέας Καϊάφας. Εκεί ήταν μαζεμένοι οι Γραμματείς και οι Φαρισαίοι. Ο Καϊάφας Τον ρώτησε: «Σε εξορκίζω στο όνομα του Θεού να μας πεις. Είσαι υιός του Θεού;» Ο Ιησούς απάντησε: «Την αλήθεια είπες. Είμαι ο Υιός του Θεού» Έτσι ο Ιησούς κατηγορήθηκε για βλασφημία και ο κόσμος φώναζε: «Θάνατος, θάνατος η τιμωρία του...».

Όταν ο Ιούδας παρέδωσε το Χριστό στους Ιουδαίους, δεν πίστευε ότι θα τον καταδίκάζαν σε θάνατο. Όταν το έμαθε έτρεξε στους Ιουδαίους και πέταξε τα χρήματα λέγοντας: «Αμάρτησα, έκανα λάθος. Σας παρέδωσα έναν αθώο. Απελπισμένος πήγε έξω από την πόλη και κρεμάστηκε πάνω σε μια συκιά.

Την Παλαιστίνη κρατούσαν τότε οι Ρωμαίοι και για να εκτελεστεί η ποινή του Ιησού, έπρεπε να υπογράψει ο Ρωμαίος διοικητής, Πόντιος Πιλάτος. Ο Πιλάτος δεν έβρισκε κανένα λόγο για να καταδικάσει τον Ιησού. Δεν ήθελε να υπογράψει. Έστειλε τον Ιησού στον άρχοντα της Γαλιλαίας, Ηρώδη, επειδή ο Ιησούς ήταν Γαλιλαίος. Ο Ηρώδης όμως φόρεσε έναν κόκκινο μανδύα στον Ιησού και τον έστειλε πίσω στον Πιλάτο. Ο κόσμος Τον κορόιδευε.

Κάθε Πάσχα ο Πιλάτος έδινε χάρη σε έναν κατάδικο. Έτσι θέλησε να σώσει τον Χριστό. Παρουσίασε στον κόσμο τον Ιησού και ένα ληστή, το Βαρραβά και ρώτησε ποιον από τους δύο να ελευθερώσει. Ο κόσμος φώναζε να σταυρωθεί ο Χριστός. «Σταύρωσον, σταύρωσον αυτόν...». Ο Πιλάτος πήρε νερό, έπλυνε τα χέρια του και είπε: «Εγώ πλένω τα χέρια μου. Δεν φταίω. Ο Ιησούς είναι αθώος και εσείς έχετε την ευθύνη για αυτή την προδοσία...». Ο Βαρραβάς ελευθερώθηκε και ο Ιησούς παραδόθηκε στους Εβραίους, για να σταυρωθεί.

Η Σταύρωση, η ταφή και η Ανάσταση του Χριστού

Η Ιερουσαλήμ ήταν ιερή πόλη και δεν επιτρεπόταν να γίνονται μέσα σε αυτή θανατικές εκτελέσεις. Η σταύρωση του Κυρίου θα γινόταν έξω από τα τείχη, πάνω σε ένα λόφο, το Γολγοθά.

Οι Εβραίοι φόρεσαν στον Ιησού ένα κόκκινο μανδύα και στο κεφάλι του έβαλαν ένα αγκάθινο στεφάνι. Οι στρατιώτες τον χτυπούσαν, τον έφτυναν και τον κορόιδευαν. Σύμφωνα με το νόμο, έπρεπε ο καταδικασμένος σε θάνατο να μεταφέρει ο ίδιος το σταυρό του. Έτσι οι Ιουδαίοι φόρτωσαν στον Ιησού ένα βαρύ ξύλινο σταυρό και ξεκίνησαν για τον ανηφορικό λόφο του Γολγοθά. Σε κάποια στιγμή ο Ιησούς κουράστηκε και έπεσε στο έδαφος. Ένας Εβραίος, ο Σίμων ο Κυρηνάιος, πήρε το σταυρό και τον ανέβασε στο λόφο. Πολλές γυναίκες που συνόδευαν τον Ιησού ήταν ντυμένες στα μαύρα, έκλαιγαν και χτυπούσαν τα στήθη τους από τη λύπη.

Φτάνοντας στο Γολγοθά, οι στρατιώτες ξέντυσαν τον Ιησού και άπλωσαν το σώμα του πάνω στο σταυρό. Κάρφωσαν τα χέρια και τα πόδια του με καρφιά και έπειτα ύψωσαν το σταυρό. Μαζί με το Χριστό σταύρωσαν και δύο ληστές, ένα δεξιά και έναν αριστερά από αυτόν. Αυτός που βρισκόταν στα αριστερά προκάλεσε το Χριστό αν πραγματικά είναι Υιός του Θεού να τους σώσει και να σώσει και τον εαυτό του. Ο άλλος όμως ζήτησε ταπεινά από το Χριστό να τον συγχωρέσει. Ο Ιησούς τότε του είπε με αγάπη: «Από σήμερα θα είσαι μαζί μου στον παράδεισο».

Πάνω στο σταυρό του Ιησού, για να τον ειρωνευτούν, έβαλαν μια πινακίδα που έλεγε:

I-----,N-----,B-----, I-----

Ο Ιησούς κοίταξε κάτω από το σταυρό και είδε τη μητέρα του, την Παναγία, που θλιμμένη παρακολουθούσε το μαρτύριο του Υιού της. Εκεί ήταν και ο μαθητής του ο Ιωάννης. Ο Ιησούς τους είπε: «Μητέρα, ιδού ο υιός σου τώρα». Μετά γύρισε στον Ιωάννη. Τον είδε λυπημένο. Του είπε: «Ιωάννη, ιδού η μητέρα σου». Από εκείνη τη στιγμή ο Ιωάννης πήρε την άγια μητέρα του Ιησού και την φρόντιζε σαν δική του μητέρα.

Ήταν μεσημέρι της Μεγάλης Παρασκευής όταν σταυρώθηκε ο Ιησούς. Από την ώρα εκείνη σκοτάδι σκέπασε τη γη και κράτησε καθ' όλη τη διάρκεια του μαρτυρίου του. Κάποια στιγμή από τα χείλη του Ιησού ακούστηκε: «Ηλί,ηλί λαμά σαβαχθανί» δηλ «Θεέ μου, Θεέ μου, γιατί με εγκατέλειψες;». Έγινε τρεις το απόγευμα. Ακόμη ήταν σκοτάδι.

Σε κάποια στιγμή ο Ιησούς είπε: «Διψώ...» και ένας στρατιώτης βούτηξε ένα σφουγγάρι μέσα σε ξύδι και του το έδωσε. Ο Χριστός δεν ήπие, αποφασισμένος να υποφέρει το μαρτύριο του. Μόνο έγειρε το κεφάλι του και είπε: «Τετέλεσται». Έπειτα είπε: «Πατέρα μου, στα χέρια σου παραδίνω το πνεύμα μου» και ξεψύχησε...

Αμέσως έγινε μεγάλος σεισμός. Οι βράχοι ξεκόλλησαν, οι τάφοι άνοιξαν και πολλοί νεκροί αναστήθηκαν. Οι Γραμματείς και οι Φαρισαίοι φοβήθηκαν. Οι Ιουδαίοι που ήταν εκεί χτυπούσαν τα στήθη τους για την αμαρτία που έκαναν, γιατί κατάλαβαν ότι ο Ιησούς ήταν αθώος, ήταν ο Υιός του Θεού.

Την επόμενη μέρα, το Σάββατο, ήταν το Εβραϊκό Πάσχα. Οι Ιουδαίοι ζήτησαν την άδεια να κατεβάσουν τα σώματα των σταυρωμένων. Ο Πιλάτος δέχτηκε. Ένας στρατιώτης που δεν πίστευε ότι ο Ιησούς ήταν νεκρός, τρύπησε το σώμα του Χριστού με μια λόγχη. Από την πληγή έτρεξε αίμα και νερό. Αυτό ήταν απόδειξη ότι ο Ιησούς είχε πεθάνει. Ο Ιωσήφ από την Αριμαθαία, κρυφός μαθητής του Χριστού, αποφάσισε να ενταφιάσει το Χριστό στον τάφο που είχε σκαλίσει σε ένα βράχο. Μαζί με έναν Ιουδαίο, τον Νικόδημο, πήραν το σώμα του Ιησού, το άλειψαν με αρώματα, το τύλιξαν σε καθαρό σεντόνι και το έθαψαν. Στο στόμιο του τάφου έβαλαν μια μεγάλη πέτρα.

Οι αρχιερείς ζήτησαν από τον Πιλάτο να φρουρείται ο τάφος γιατί φοβούνταν μήπως οι μαθητές του κλέψουν το σώμα του Κυρίου και μετά πουν ότι αναστήθηκε. Αυτό και έγινε.

Την Κυριακή το πρωί η Μαρία η Μαγδαληνή, η Μαρία του Ιακώβου και η Σαλώμη πήγαν στον τάφο του Χριστού, για να αρωματίσουν το σώμα Του με μύρο. Αλλά τι να δουν! Ο τάφος ήταν ανοιχτός. Η Μαρία η Μαγδαληνή έτρεξε στους μαθητές του Χριστού. Η Μαρία του Ιακώβου και η Σαλώμη προχώρησαν μέσα στον τάφο. Εκεί αντίκρισαν έναν άγγελο ντυμένο στα κατάσπρα. Ο άγγελος τους είπε: «Μη γυρεύετε τον Ιησού ανάμεσα στους νεκρούς. Ο Ιησούς αναστήθηκε. Πηγαίνετε να πείτε στους μαθητές του ότι θα τους περιμένει στη Γαλιλαία.»

Ο Κύριος αναστήθηκε. Ένας άγγελος κατέβηκε από τον ουρανό και κύλησε την πέτρα του τάφου. Οι στρατιώτες ζαλίστηκαν από το φως και έπεσαν στο έδαφος τρομαγμένοι. Όταν συνήλθαν έτρεξαν να το πουν στους αρχιερείς. Αυτοί πλήρωσαν τους στρατιώτες για να πουν ψέματα ότι οι μαθητές έκλεψαν το σώμα του Χριστού.

Οι μυροφόρες έτρεξαν με μεγάλη χαρά να πουν το νέο στους μαθητές του Χριστού. Στο δρόμο όμως είδαν μπροστά τους τον αναστημένο Χριστό, τον πλησίασαν με χαρά και φόβο και έπεσαν στα πόδια του και τον προσκυνούσαν. Εκείνος τους είπε: « Μη φοβάστε. Πηγαίνετε να πείτε στους μαθητές μου να πάνε στη Γαλιλαία. Εκεί θα συναντηθούμε.»

Πραγματικά οι έντεκα μαθητές πήγαν στη Γαλιλαία όπου συνάντησαν τον Ιησού. Τον προσκύνησαν και τον άκουσαν να τους λέει: «Πηγαίνετε να κηρύξετε το Ευαγγέλιο σε όλους τους ειδωλολάτρες. Θα τους βαπτίζετε στο όνομα του:

Π-----, του Υ--- και του Α---- Π-----

Γράφω πώς νιώθω για την προσφορά του Χριστού προς εμάς

Τα Πάθη και η Ανάσταση του Χριστού

ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΗ

Ο Χριστός στη Βηθανία ανάστησε το φίλο του, το _____ .
Η Κυριακή των Βαΐων ονομάζεται και Κυριακή της _____ .
Ο κόσμος τον υποδεχόταν με κλαδιά _____ και _____ .
Ο Χριστός στο _____ έφαγε με τους μαθητές Του για τελευταία
Φορά. Πρώτα όμως έπλυνε τα _____ των μαθητών Του. 'Υστερα
ευλόγησε το _____ και το _____ και είπε:
«Αυτό είναι το _____ και το _____ μου».

Ο _____ πρόδωσε το Χριστό. Στον κήπο της Γεθσημανή ο Χριστός
_____. Εκεί Τον συνέλαβαν οι _____ και Τον
βασάνισαν.

Ο _____ που φοβήθηκε τους Εβραίους
καταδίκασε το Χριστό σε _____. Έβαλαν στο κεφάλι του Χριστού
_____ στεφάνι και του φόρτωσαν το _____. Η Σταύρωση
του Χριστού έγινε στο λόγο του _____. Μαζί με το Χριστό
σταυρώθηκαν και δυο _____. Ο Χριστός παρακαλούσε τον Πάτέρα Του
για τους _____ του.

Μετά τη Σταύρωση και το Θάνατο του Χριστού, μερικοί _____ πήραν
το σώμα Του και το έθαψαν εκεί κοντά.

Την τρίτη μέρα οι _____ πήγαν στον τάφο του Χριστού. Στον τάφο
είδαν έναν άγγελο. _____ ο Χριστός _____. Πηγαίνετε να το πείτε στους
_____, είπε ο άγγελος.

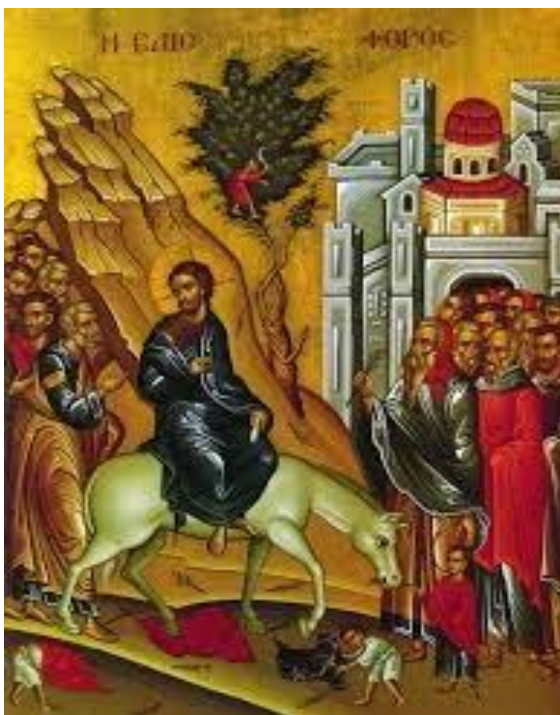
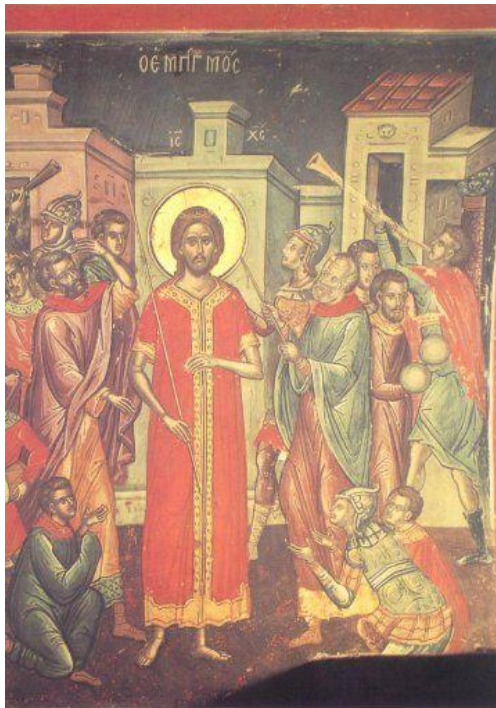
«Χριστός Ανέστη»

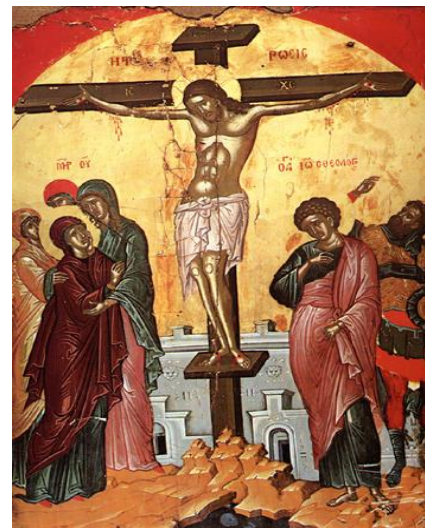
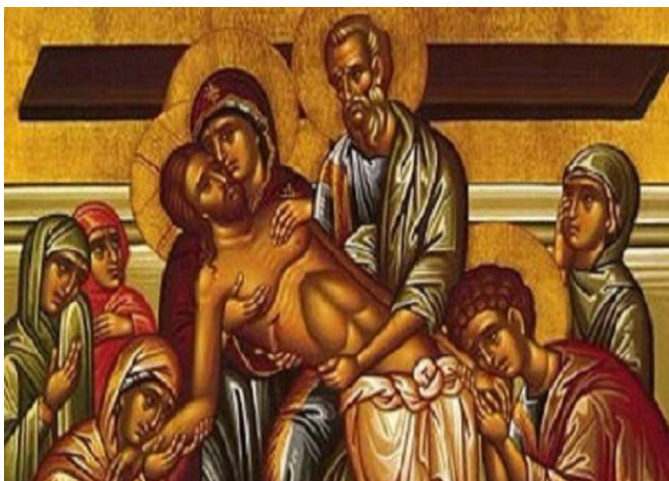
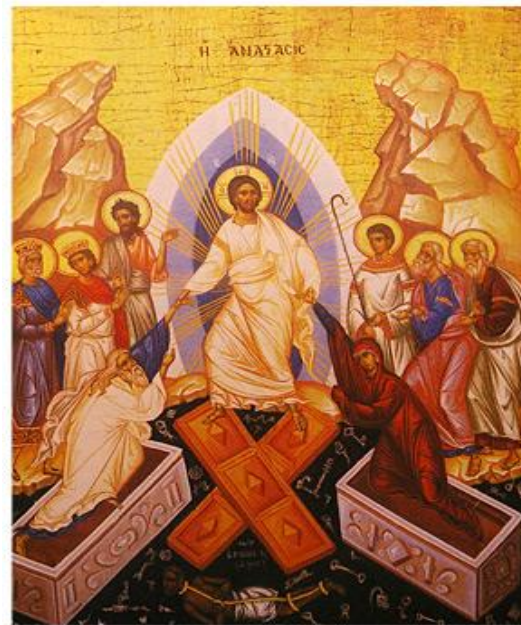
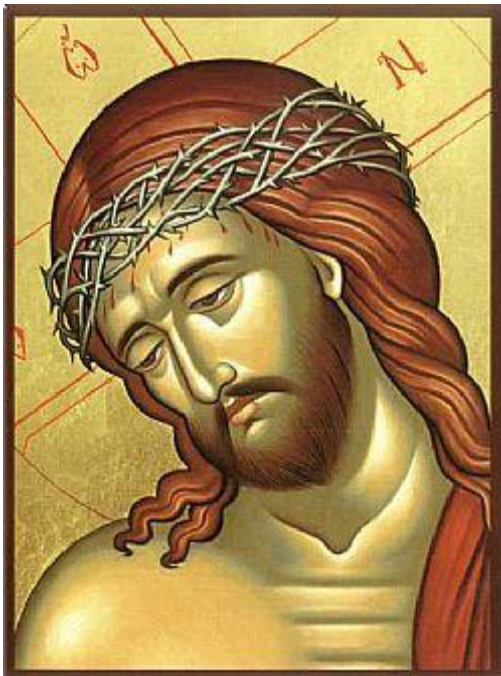
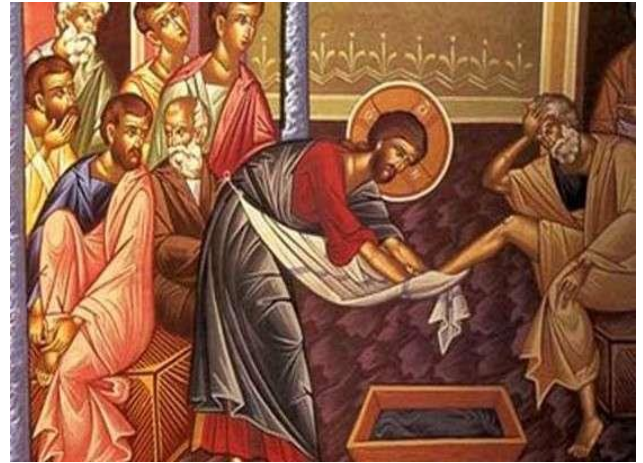
Η Μεγάλη Εβδομάδα

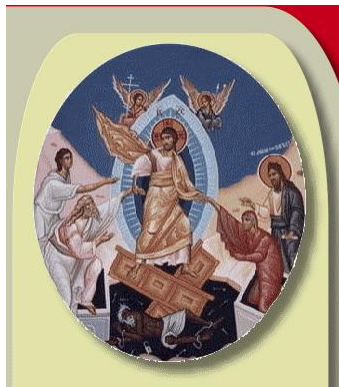
Η Μεγάλη Εβδομάδα είναι η σημαντικότερη και κορυφαία φάση της Σαρακοστής. Η περίοδος της προσευχής και της νηστείας ολοκληρώνεται με το θρήνο και την αγωνία της Μ. Εβδομάδας, που μας οδηγεί μέσα απ' τη νίκη του θανάτου στην ελευθερία του ανθρώπου, που είναι η ανάσταση.

Από τη Βυζαντινή Αγιογραφία

Χριστὸς ἀνέστη, ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος».

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου Χριστέ προσκυνοῦμεν καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· σύ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν· ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ· διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος. Ἀμήν.

Επεξήγηση:

Μιᾶς καὶ εἶδαμε τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ, ἅς προσκυνήσουμε μὲ εὐλάβεια τὸν ἅγιο Κύριο Ἰησοῦν, πού εἶναι ὁ μόνος ἀναμάρτητος. Τό σταυρικό πάθος σου Χριστέ προσκυνοῦμε καὶ τὴν ἐκ νεκρῶν σου ἀνάστασις ὑμνοῦμε καὶ δοξάζουμε διότι σύ εἶσαι ὁ Θεός μας, ἐκτός ἀπὸ ἐσένα δέν γνωρίζουμε ἄλλο (Θεό), τό ὄνομά σου τό ἅγιο ὁμολογοῦμε καὶ ἐπικαλούμαστε. Ἐλάτε ὅλοι οἱ πιστοὶ νά προσκυνήσουμε εὐλαβικά τὴν ἁγία Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ· γιατί, νά, μέ τό σταυρικό πάθος του ἐγίνε αἰτία μεγάλης χαρᾶς σέ ὅλο τόν κόσμο. Παντοτινά εὐλογώντας τόν Κύριο ὑμνοῦμε τὴν ἐνδοξη Ἀνάστασή Του διότι ὑπομείνας γιά χάρη μας τό σταυρικό μαρτύριο, μέ τό θάνατό του κατέστρεψε τό θάνατο.

Άσκηση:

Ποια μέρα της Αγίας Εβδομάδας συμβαίνουν οι πιο κάτω λατρευτικές συνήθειες ;

Λατρευτική συνήθεια	Μέρα
Οι πιστοί ρίχνουν κλαδιά ελιάς στον περίβολο της εκκλησίας τη στιγμή που ο ιερέας διαβάζει το ευαγγέλιο.	
Οι πιστοί προσκυνούν την εικόνα του Νυμφίου της εκκλησίας.	
Οι πιστοί παρακολουθούν την ακολουθία των Παθών με τα δώδεκα ευαγγέλια.	
Οι εικόνες καλύπτονται από μαύρα πέπλα	
Ο ιερέας μεταφέρει τον Εσταυρωμένο από το ιερό στο μέσο του ναού. Εκεί στολίζεται με στεφάνια και οι πιστοί Τον προσκυνούν	

Οι πιστοί ακούνε τα εγκώμια του Επιτάφιου θρήνου.	
Μαυροφορεμένες κοπέλες ,που συμβολίζουν τις Μυροφόρες γυρίζουν γύρω από τον Επιτάφιο και ρίχνουν αρώματα και άνθη.	
Γίνεται η περιφορά του Επιταφίου και οι πιστοί περνούν από κάτω.	
Χτυπούν χαρμόсуна οι καμπάνες. Γίνεται η μικρή Ανάσταση.	
Ο ιερέας ψάλλει το «Ανάστα ο Θεός...» Οι πιστοί χτυπούν τους σκάμνους δυνατά, ενώ ο ιερέας ρίχνει λουλούδια.	
Οι πιστοί πηγαίνουν στους ναούς τα μεσάνυχτα, για τον «Καλό Λόγο»	
Ο ιερέας λέει « Δεύτε λάβετε φως...» και οι πιστοί ανάβουν τις αναστάσιμες λαμπάδες τους.	
Οι πιστοί παίρνουν το Άγιο φως στο σπίτι τους.	
Ανταλλάσσουμε χαρούμενα τις ευχές «Χριστός Ανέστη» και «Αληθώς Ανέστη»	

Ήθη και έθιμα του Πάσχα στον τόπο μας.

Τα έθιμα του Πάσχα είναι βαθιά ριζωμένα στο λαό μας και περνούν αλώβητα από γενιά σε γενιά. Το νόημα της Ανάστασης συνδέθηκε στενά με την Ανάσταση του Ελληνισμού αλλά και με την ανάσταση της φύσης.

Τα μεσάνυχτα του Σαββάτου χτυπά χαρμόсуна η καμπάνα. Όλοι στην εκκλησία περιμένουν το «Χριστός Ανέστη».

Στον περίβολο πολλών εκκλησιών ανάβεται μια μεγάλη φωτιά, η «λαμπρατζιά» και εκεί καίγεται ο Ιούδας.

Οι Χριστιανοί ανάβουν τις λαμπάδες τους και όταν φύγουν από την εκκλησία, μεταφέρουν το Άγιο φως στο σπίτι τους. Μερικοί κάνουν ένα σταυρό με αιθάλη (μούζη) που βγάζει το αναμμένο κερί κάτω από τον παραστατό της πόρτας του σπιτιού τους.

Ο λαός μας συνηθίζει να βάφει τα αυγά κόκκινα. Το κόκκινο χρώμα συμβολίζει το αίμα του Ιησού Χριστού που βγήκε από το άγιο σώμα Του, όταν τον λόγχισε ο Ρωμαίος στρατιώτης ,ενώ βρισκόταν στο σταυρό του μαρτυρίου.

Τη μέρα της Ανάστασης τσουγκρίζουμε τα αυγά. Με το τσούγκρισμα του πασχαλινού αυγού, σπάει το κέλυφος, πράγμα που συμβολίζει την απελευθέρωση του ταφέντος Χριστού από το μνήμα του και την έξοδο του στο φως: την Ανάσταση. Το έθιμο αυτό χρονολογείται από το 1250μ.Χ.

Το πασχαλινό τραπέζι είναι πλούσιο σε φαγητά. Αυτό γίνεται για να υποδεχτούν οι νοικοκυραίοι στο σπίτι τους τον Αναστάντα Χριστό σαν φιλοξενούμενο που θα ευλογήσει το πασχαλινό τραπέζι. Φυσικά όλοι περιμένουν τη στιγμή που θα δοκιμάσουν τις φλαούνες που έφτιαξαν οι νοικοκυρές με πολύ μεράκι.

Συγγενείς και φίλοι ανταλλάσσουν φιλιά ευχόμενοι το «Χριστός Ανέστη»- «Αληθώς Ανέστη». Το φίλημα είναι ένα παλιό έθιμο που χρονολογείται από τον 12^ο αιώνα και συμβολίζει την αγάπη και τη χαρά που φέρνει η Ανάσταση του Χριστού στις καρδιές μας.